

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING (EF) Nr. 2560/2001
af 19. december 2001
om grænseoverskridende betalinger i euro

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 95, stk. 1,

under henvisning til forslag fra Kommissionen ⁽¹⁾,

under henvisning til udtalelse fra Det Økonomiske og Sociale Udvalg ⁽²⁾,

under henvisning til udtalelse fra Den Europæiske Centralbank ⁽³⁾,

efter proceduren i traktatens artikel 251 ⁽⁴⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Med Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 97/5/EF af 27. januar 1997 om grænseoverskridende pengeoverførsler ⁽⁵⁾ tilstræbtes det at forbedre de grænseoverskridende pengeoverførselstjenester, herunder effektiviteten af disse. Formålet var at give især forbrugere og små og mellemstore virksomheder mulighed for hurtigt, sikkert og billigt at foretage pengeoverførsler fra den ene del af Fællesskabet til den anden. Sådanne grænseoverskridende pengeoverførsler og betalinger er som helhed stadig overordentligt dyre i forhold til betalinger på nationalt plan. Resultaterne af en undersøgelse, der er foretaget af Kommissionen og offentliggjort den 20. september 2001, viser, at forbrugerne får utilstrækkelige eller slet ingen oplysninger om omkostningerne ved overførsler, og at de gennemsnitlige omkostninger ved grænseoverskridende pengeoverførsler næsten ikke har ændret sig siden 1993, da der blev foretaget en tilsvarende undersøgelse.
- (2) I Kommissionens meddelelse til Europa-Parlamentet og Rådet af 31. januar 2001 om detailbetalinger i det indre marked og Europa-Parlamentets beslutninger af 26. oktober 2000 og 4. juli 2001 om henholdsvis Kommissionens meddelelse og om foranstaltninger til at lette de økonomiske beslutningstageres overgang til euroen samt Den Europæiske Centralbanks rapporter af september 1999 og september 2000 om forbedring af de grænseoverskridende betalingstjenester understreges det, at der er et påtrængende behov for effektive forbedringer på dette område.
- (3) Ifølge Kommissionens meddelelse af 3. april 2001 til Europa-Parlamentet, Rådet, Det Økonomiske og Sociale Udvalg, Regionsudvalget og Den Europæiske Central-

bank om forberedelserne til indførelsen af eurosedler og -mønter erklærede Kommissionen at ville gøre alt, hvad der står i dens magt, og træffe alle nødvendige foranstaltninger for at sikre, at omkostningerne ved grænseoverskridende transaktioner kommer til at ligge tættere på omkostningerne ved nationale transaktioner, og at euro-området i denne henseende bliver gennemsigtigt og håndgribeligt for den europæiske borger som et »indre betalingsmåde«.

- (4) I forhold til det erklærede mål, som på ny blev bekræftet ved indførelsen af kontopenge i euro, om at opnå en gebyrordning for euroen, der er om ikke identisk, så dog lignende, er der ikke konstateret noget nævneværdigt resultat med hensyn til at nedbringe omkostningerne ved grænseoverskridende betalinger i forhold til omkostningerne ved betalinger på nationalt plan.
- (5) Antallet af grænseoverskridende betalinger har været stadig stigende siden gennemførelsen af det indre marked. I dette område uden indre grænser er betalingerne blevet lettet gennem indførelsen af euroen.
- (6) Det forhold, at størrelsen af gebyrerne for grænseoverskridende betalinger fortsat ligger over gebyrerne for nationale betalinger, hæmmer den grænseoverskridende samhandel og er således til hinder for, at det indre marked kan fungere tilfredsstillende. Dette vil også kunne påvirke tilliden i forbindelse med anvendelsen af euroen. For at det indre marked kan fungere tilfredsstillende, er det derfor nødvendigt at sikre, at gebyrer for grænseoverskridende betalinger i euro er de samme som gebyrerne for betalinger i euro inden for en medlemsstat, hvilket også vil styrke tilliden til euroen.
- (7) For grænseoverskridende elektroniske betalingstransaktioner i euro bør princippet om lige store gebyrer gælde under hensyntagen til fristerne for tilpasning og til den øgede arbejdsbyrde for betalingsinstitutterne i forbindelse med overgangen til euroen fra den 1. juli 2002. For at gøre det muligt at tilvejebringe den nødvendige infrastruktur og de nødvendige betingelser bør der indføres en overgangsperiode for grænseoverskridende pengeoverførsler indtil den 1. juli 2003.
- (8) Det er ikke hensigtsmæssigt på nuværende stadium at anvende princippet om ens gebyrer på papirchecks, da disse ifølge sagens natur ikke åbner mulighed for en lige så effektiv behandling som den, der gælder for andre betalingsmidler, især elektroniske betalinger. Derimod bør princippet vedrørende gennemsigthed med hensyn til gebyrer også gælde for checks.

⁽¹⁾ EFT C 270 E af 25.9.2001, s. 270.

⁽²⁾ Udtalelse afgivet den 10.12.2001 (endnu ikke offentliggjort i EFT).

⁽³⁾ EFT C 308 af 1.11.2001, s. 17.

⁽⁴⁾ Europa-Parlamentets udtalelse af 15.11.2001 (endnu ikke offentliggjort i EFT), Rådets fælles holdning af 7.12.2001 (EFT C 363 af 19.12.2001, s. 1) og Europa-Parlamentets afgørelse af 13.12.2001.

⁽⁵⁾ EFT L 43 af 14.2.1997, s. 25.

- (9) For at give kunden mulighed for at vurdere omkostningerne ved en grænseoverskridende betaling er det nødvendigt, at han får oplysning om de opkrævede gebyrer og eventuelle ændringer deraf. Det samme gælder i de tilfælde, hvor en anden valuta end euroen er involveret i den grænseoverskridende eurobetalingstransaktion.
- (10) Denne forordning er ikke til hinder for, at betalingsinstitutterne kan fastsætte en samlet tarif, der omfatter forskellige betalingstjenester, når blot der ikke gøres forskel mellem grænseoverskridende betalinger og nationale betalinger.
- (11) Det er også vigtigt, at det gøres lettere for betalingsinstitutterne at udføre grænseoverskridende betalinger. I den forbindelse bør standardiseringsbestrebelse fremmes, især brugen af det internationale bankkontonummer (IRAN) ⁽¹⁾ og bankidentifikationsnummeret (BI) ⁽²⁾, som er nødvendige for automatiseret behandling af grænseoverskridende pengeoverførsler. Det skønnes at være af afgørende betydning, at der gøres størst mulig brug af disse numre. Desuden bør andre foranstaltninger, som medfører ekstra omkostninger, ophæves, således at de gebyrer, kunderne betaler for grænseoverskridende betalinger, kan nedsættes.
- (12) For at lette byrden for de betalingsinstitutter, der udfører grænseoverskridende betalinger, bør der ske en gradvis afvikling af forpligtelserne til at foretage systematisk indberetning på nationalt plan af hensyn til betalingsbalancestatistikken.
- (13) For at sikre overholdelsen af denne forordning bør medlemsstaterne drage omsorg for, at der findes fyldestgørende og effektive klageprocedurer til bilæggelse af eventuelle tvister mellem en ordregiver og hans betalingsinstitut eller mellem en modtager og hans betalingsinstitut, idet de eksisterende procedurer i givet fald benyttes.
- (14) Det er ønskeligt, at Kommissionen senest den 1. juli 2004 forelægger en rapport om anvendelsen af denne forordning.
- (15) Der skal fastlægges en procedure, der ligeledes gør det muligt at anvende denne forordning på grænseoverskridende betalinger, der udføres i en anden medlemsstats valuta, når denne medlemsstat træffer beslutning herom —

betalinger er de samme som gebyrerne for betalinger i euro, som sker inden for en medlemsstat.

Forordningen finder anvendelse på grænseoverskridende betalinger i euro på indtil 50 000 EUR inden for Fællesskabet.

Denne forordning finder ikke anvendelse på grænseoverskridende betalinger, som sker mellem institutter for disses regning.

Artikel 2

Definitioner

I denne forordning forstås ved:

- a) »grænseoverskridende betalinger«:
- i) »grænseoverskridende pengeoverførsler«: transaktioner, der udføres på en ordregiver initiativ via et institut eller en af dets filialer i en medlemsstat med henblik på at stille en sum penge til rådighed for en modtager i et institut eller en af dets filialer i en anden medlemsstat. Ordregiver og modtager kan være én og samme person
 - ii) »grænseoverskridende elektroniske betalingstransaktioner«:
 - grænseoverskridende overførsler af penge foretaget ved hjælp af et elektronisk betalingsinstrument bortset fra overførsler, der bestilles og udføres af institutter
 - grænseoverskridende hævning af kontanter ved hjælp af et elektronisk betalingsinstrument og opladning (og tømning) af et elektronisk pengeinstrument i pengeautomater eller selvbetjeningsterminaler hos udsteder eller i institutter, der er kontraktmæssig forpligtet til at acceptere betalingsinstrumentet
 - iii) »grænseoverskridende checks«: papirchecks som defineret i Genève-konventionen om indførelse af en ensartet checklov af 19. marts 1931, som er trukket på et institut beliggende inden for Fællesskabet, og som anvendes til grænseoverskridende betalinger inden for Fællesskabet
- b) »elektronisk betalingsinstrument«: et betalingsinstrument med fjernadgang og et elektronisk pengeinstrument, der sætter indehaveren i stand til at foretage en eller flere elektroniske betalingstransaktioner
- c) »betalingsinstrument med fjernadgang«: et instrument, hvormed indehaveren får adgang til penge på sin konto i et institut og mulighed for at foretage betalinger til en modtager, og hvortil der normalt kræves et personligt identifikationsnummer og/eller en anden tilsvarende legitimation. Betalingsinstrumenter med fjernadgang består især af betalingskort (dvs. kreditloft, debetkort, kontokort eller genopladelige betalingskort) og kort til anvendelse i forbindelse med telefonbanktransaktioner og home-bunkring. Denne definition omfatter ikke grænseoverskridende pengeoverførsler

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Formål og anvendelsesområde

I denne forordning fastsættes bestemmelser om grænseoverskridende betalinger i euro for at sikre, at gebyrerne for disse

⁽¹⁾ ISO-standard nr. 13613.

⁽²⁾ ISO-standard nr. 9362.

- d) »elektronisk pengeinstrument«: et genopladeligt betalingsinstrument (forudbetalt kort eller kort med computerhukommelse) hvor værdienheder er lagret elektronisk
- e) »institut«: enhver fysisk eller juridisk person, der som led i sin erhvervsvirksomhed foretager grænseoverskridende betalinger
- f) »gebyrer«: alle gebyrer, der opkræves af et institut i direkte tilknytning til en grænseoverskridende betaling i euro.

Artikel 3

Gebyrer for grænseoverskridende elektroniske betalingstransaktioner og grænseoverskridende pengeoverførsler

1. Fra den 1. juli 2002 skal gebyrer, som et institut opkræver for grænseoverskridende elektroniske betalingstransaktioner i euro på højst 12 500 EUR, være de samme som de gebyrer, instituttet opkræver for tilsvarende betalinger i euro inden for den medlemsstat, hvor instituttet er beliggende.
2. Senest fra den 1. juli 2003 skal gebyrer, som et institut opkræver for grænseoverskridende pengeoverførsler i euro på højst 12 500 EUR, være de samme som de gebyrer, instituttet opkræver for tilsvarende pengeoverførsler i euro inden for den medlemsstat, hvor instituttet er beliggende.
3. Fra den 1. januar 2006 forhøjes beløbet på 12 500 EUR til 50 000 EUR.

Artikel 4

Gennemsigtige gebyrer

1. Et institut skal skriftligt og eventuelt efter de nationale regler i elektronisk form give sine kunder let forståelige forhåndsoplysninger om de gebyrer, det opkræver for grænseoverskridende betalinger og for betalinger inden for den medlemsstat, hvor instituttet er beliggende.

Medlemsstaterne kan kræve, at der på checkhæftet anføres en oplysning til forbrugerne om omkostningerne i forbindelse med grænseoverskridende anvendelse af checks.

2. Enhver ændring af gebyrerne skal meddeles på samme måde som angivet i stk. 1, før den træder i kraft.
3. Såfremt et institut opkræver gebyrer for veksling af valutaer til og fra euro, skal det give kunderne:
 - a) forhåndsoplysninger om de vækselgebyrer, som det påtænker at opkræve, og
 - b) specifikke oplysninger om de forskellige vækselgebyrer, som er blevet opkrævet.

Artikel 5

Foranstaltninger til lettelse af grænseoverskridende pengeoverførsler

1. Et institut skal efter anmodning fra kunden i givet fald give oplysning om kundens internationale bankkontonummer (IRAN) og om bankens identifikationsnummer (BI).
2. Kunden skal efter anmodning give det institut, der foretager overførslen, oplysning om betalingsmodtagerens IRAN-nummer og BI-nummeret på betalingsmodtagerens institut. Hvis kunden ikke giver ovennævnte oplysninger, kan instituttet pålægge ham ekstragebyrer. Instituttet skal i så fald give kunderne oplysninger om ekstragebyrerne i overensstemmelse med artikel 4.
3. Fra den 1. juli 2003 skal et institut på alle kunders kontoudtog eller som bilag hertil anføre kundens IRAN-nummer og instituttets BI-nummer.
4. Enhver leverandør, der accepterer betaling ved overførsel, skal ved faktureringen af varer og tjenesteydelser inden for Fællesskabet oplyse kunderne om sit IRAN-nummer og sit instituts BI-nummer.

Artikel 6

Medlemsstaternes forpligtelser

1. Medlemsstaterne ophæver senest fra den 1. juli 2002 enhver national forpligtelse til indberetning, af hensyn til betalingsbalancestatistikken, af grænseoverskridende betalinger på højst 12 500 EUR.
2. Medlemsstaterne ophæver senest fra den 1. juli 2002 alle nationale minimumskrav vedrørende oplysninger om betalingsmodtageren, som er til hinder for automatiske betalinger.

Artikel 7

Overholdelse af forordningen

Overholdelsen af denne forordning sikres af sanktioner, der er effektive, står i et rimeligt forhold til overtrædelsen og har en afskrækkende virkning.

Artikel 8

Revisionsklausul

Senest den 1. juli 2004 forelægger Kommissionen Europa-Parlamentet og Rådet en rapport om anvendelsen af denne forordning, og navnlig om

- udviklingen i infrastrukturene for grænseoverskridende betalingssystemer
- det hensigtsmæssige i at forbedre de tjenesteydelser, der tilbydes forbrugerne, gennem en styrkelse af konkurrencevilkårene for levering af tjenesteydelser inden for grænseoverskridende betalinger

- virkningerne af forordningens anvendelse på gebyrerne i forbindelse med betalinger gennemført inden for en medlemsstat
- det hensigtsmæssige i at forhøje det i artikel 6, stk. 1, anførte beløb til 50 000 EUR fra den 1. januar 2006, under hensyn til eventuelle konsekvenser for erhvervslivet.

Rapporten ledsages eventuelt af ændringsforslag.

Artikel 9

Ikrafttræden

Denne forordning træder i kraft på tredjedagen efter offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Denne forordning gælder ligeledes for grænseoverskridende betalinger, der udføres i en anden medlemsstats valuta, hvis denne medlemsstat meddeler Kommissionen sin beslutning om at udvide anvendelsen til at omfatte den pågældende valuta. Meddelelsen offentliggøres af Kommissionen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*. Den udvidede anvendelse har virkning 14 dage efter offentliggørelsen.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 19. december 2001.

På Europa-Parlamentets vegne

N. FONTAINE

Formand

På Rådets vegne

A. NEYTS-UYTTEBROECK

Formand